

- připravenost učitelů podporovat inovativní vzdělávací výsledky, jako jsou kreativita, kritické myšlení a řešení problémů (tj. mezipředmětové dovednosti);
  - integrace informačních a komunikačních technologií ve vyučování;
  - individuální inovativnost (úroveň učitele);
  - obecná inovativnost a otevřenost vůči inovacím ve vyučování.
- *Školní klima pro inovace (úroveň učitele a ředitele):*
    - školní klima pro inovativnost na organizační úrovni;
    - školní klima pro inovativnost s ohledem na profesní učitelské (se) komunity (tj. učitelské sbory).

Pro sběr informací o školním klimatu pro inovativnost užívá TALIS 2018 adaptovanou verzi Inventáře týmového klimatu (Patterson et al., 2005). Ředitelé jsou dotazováni na organizační inovativnost, protože učitelé jsou jen zřídka zapojeni do rozhodování o větším množství organizačních záležitostí.

Můžeme ještě poznamenat, že vyučovací postupy zaměřené na podporu inovativních vzdělávacích výsledků (dovednosti pro 21. století) se liší od inovativních vyučovacích postupů. Zatímco cílem prvního je orientace na inovativnost výsledků, inovativní vyučovací postupy zdůrazňují inovace z hlediska inovativních metod užívaných k vyučování daných dovedností (orientace na procesy).

2.9.2 Téma: Rovnost a diverzita

Úvod

Zázemí žáků je z hlediska kulturního, socioekonomického či z hlediska pohlaví velmi rozmanité. Míra této diverzity v kulturním a socioekonomickém zázemí se liší napříč vzdělávacími systémy i školami. Některé systémy a školy jsou z hlediska diverzity vcelku homogenní, zatímco jiné jsou spíše heterogenní. Mnoho vzdělávacích systémů a škol vyvinulo strategie a přístupy pro efektivní vyučování a učení v prostředí rozmanitosti. TALIS 2018 se ptá ředitelů škol a učitelů na přístupy k vyučování a učení v jejich školách, které reagují na kulturní, socioekonomické a genderové rozdíly mezi žáky.

Záležitosti týkající se školních politik a vyučovacích přístupů v rozmanitých kulturních prostředích se staly každodenní realitou, a to zejména v Evropě. Kulturní diverzita je rysem mnoha evropských zemí, přičemž k ní výrazně přispívá migrace. V roce 2015 během setkání Řídící rady TALIS zdůraznila Evropská komise kulturní diverzitu jako téma vyžadující pozornost v koncepčním rámci a dotaznících TALIS 2018. Nedávný masivní příliv uprchlíků do zemí západní Evropy posunul kulturní diverzitu ještě výše na žebříčku priorit vzdělávacích politik některých zemí.

Každý zdroj diverzity, kterým se TALIS 2018 zabývá (tj. kulturní, socioekonomická a genderová diverzita), má dlouhou historii ve vzdělávací politice a praxi, přičemž mnoho školských vzdělávacích systémů přijalo programy, které představují reakci na různost v každé z těchto oblastí. Tyto oblasti jsou také zdrojem pokračujícího zájmu ve velkých mezinárodních šetřeních výsledků vzdělávání. Například šetření PISA organizované OECD po nějakou dobu využívalo informace získané prostřednictvím žákovských, učitelských a školních dotazníků, aby hodnotilo reakce a dopad rozmanitosti žáků. PISA se také zabývala záležitostmi rovnosti ve výsledcích (equity in outcomes) u žáků z různých socioekonomických, stejně jako kulturních prostředí (OECD, 2015b).